

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska - Świągut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10 stycznia 2023 roku oraz 10 lutego 2023 roku

sprawy D. S. syna D. i E. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 28 lipca 2021 roku do dnia 4 sierpnia 2021 roku, w bliżej nieokreślonym miejscu, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej oraz kanałów elektronicznej komunikacji internetowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela operatora sieci (...) Spółka Akcyjna, poprzez zawarcie umowy w systemie ratalnym o świadczenie usług (...). wykorzystując dane firmy (...).H.U. (...), na podstawie której doszło do aktywacji kart SIM: numeru abonenckiego (...) do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobilne (...) (...)DS o rzeczywistej wartości 3229,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie (...) 11I (...) o rzeczywistej wartości 2159,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) o rzeczywistej wartości 4201,00 PLN; numeru abonenckiego (...) do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) Biały o rzeczywistej wartości 3609,00 PLN opłacając pierwszą ratę w kwocie 121,77 PLN oraz SŁUCH. (...) Z (...)LAD o nr seryjnym (...) o rzeczywistej wartości 1419,00 PLN, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Spółka Akcyjna powodując straty z tytułu świadczonych usług w łącznej kwocie 559,93 PLN oraz z tytułu wydanych urządzeń w łącznej kwocie 14495,23 PLN na szkodę (...) Spółka Akcyjna; przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia uznaje oskarżonego D. S. za winnego tego, że w okresie od dnia 28 lipca 2021 roku do dnia 4 sierpnia 2021 roku, w bliżej nieokreślonym miejscu, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej oraz kanałów elektronicznej komunikacji internetowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela operatora sieci (...) Spółka Akcyjna, poprzez zawarcie umowy w systemie ratalnym o świadczenie usług (...). wykorzystując dane firmy (...).H.U. (...), na podstawie której doszło do aktywacji kart SIM: numeru abonenckiego (...) do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobilne (...) (...)o rzeczywistej wartości 3229,00 PLN; numeru abonenckiego (...) do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie (...) 11I (...) o rzeczywistej wartości 2159,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) o rzeczywistej wartości 4201,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...)Biały o rzeczywistej wartości 3609,00 PLN opłacając pierwszą ratę w kwocie 121,77 PLN oraz SŁUCH. (...) Z (...)LAD o nr seryjnym (...) o rzeczywistej wartości 1419,00 PLN, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Spółka Akcyjna powodując straty z tytułu świadczonych usług w łącznej kwocie 559,93

PLN oraz z tytułu wydanych urzędzeń w łącznej kwocie 14495,23 PLN na szkodę (...) Spółka Akcyjna; przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 17 maja 2017 roku do 17 czerwca 2017 roku oraz od 5 lutego 2018 roku do 19 grudnia 2019 roku kary łącznej roku i 10 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie, sygn.. akt (...), w skład której weszła kara jednostkowa 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w sprawie (...) za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.tj. czynu stanowiącego występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 57b k.k. wymierza oskarżonemu D. S. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. S. środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty (...),16 (piętnastu tysięcy pięćdziesięciu pięciu, 16/100) złotych;

III. na podstawie 29 ust. 2 ustawy prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. B. kwotę (...),20 (tysiąca trzydziestu trzech, 22/100) złotych, w tym podatek VAT tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania jurysdykcyjnego;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego D. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1150/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. S.	<p>w okresie od dnia 28 lipca 2021 roku do dnia 4 sierpnia 2021 roku, w bliżej nieokreślonym miejscu, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej oraz kanałów elektronicznej komunikacji internetowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela operatora sieci (...) Spółka Akcyjna, poprzez zawarcie umowy w systemie ratalnym o świadczenie usług (...). wykorzystując dane firmy (...)H.U. (...), na podstawie której doszło do aktywacji kart SIM: numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobilne (...) (...) DS o rzeczywistej wartości 3229,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie (...) (...) DS o rzeczywistej wartości 2159,00 PLN; numeru abonenckiego (...) do której zakupił</p>	

w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) o rzeczywistej wartości 4201,00 PLN; numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) Biały o rzeczywistej wartości 3609,00 PLN opłacając pierwszą ratę w kwocie 121,77 PLN oraz SŁUCH. (...) Z (...).LAD o nr seryjnym (...) o rzeczywistej wartości 1419,00 PLN, doprowadził do niekorzystnego rozporządzania mieniem (...) Spółka Akcyjna powodując straty z tytułu świadczonych usług w łącznej kwocie 559,93 PLN oraz z tytułu wydanych urzędzeń w łącznej kwocie 14495,23 PLN na szkodę (...) Spółka Akcyjna; przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 17 maja 2017 roku do 17 czerwca 2017 roku oraz od 5 lutego 2018 roku do 19 grudnia 2019 roku kary łącznej roku i 10 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie, sygn.. akt (...), w skład której weszła kara jednostkowa 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w sprawie (...)za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>D. S. w okresie wakacyjnym 2021 roku pracował w firmie marketingowej. W związku z powyższym faktem posiadał on dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez to przedsiębiorstwo. Jednocześnie w tym czasie do oskarżonego zgłaszali się jego ówczesznie wierzyciele, żądając zwrotu pożyczonych pieniędzy. Wobec faktu, iż D. S. nie dysponował wówczas gotówką pozwalającą na spłatę tych zobowiązań postanowił tę gotówkę uzyskać w sposób nielegalny.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k.318</p>		
<p>W tym celu D. S. działając z góry powziętym zamiarem wykorzystał dane firmy prowadzonej przez R. G. (1) tj. R. G. (2) PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO – USŁUGOWE (...). Oskarżony w związku z posiadaniem danych osobowych w miejscu zatrudnienia posiadał dokładne dane adresowe tego przedsiębiorcy, a także numer jego dowodu osobistego. Zarazem oskarżony w celu następnego przestępnego wykorzystania utworzył adres e-mail : (...), którym to adresem</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k. 318</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116</p> <p>Dane z Grupy I. k. 40</p> <p>Notatka urzędowa k. 42,47,83,142</p> <p>Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141</p> <p>Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		

<p>następnie posługiwał się w kontaktach z teleoperatorem (...) S.A.</p>			
<p>Następnie D. S. dokonał połączenia telefonicznego z konsultantem (...). W trakcie tego połączenia będącego zarazem procesem telesprzedaży D. S. wprowadził przedstawiciela O. Polska w błąd co do swoich danych osobowych, a także zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania. W trakcie tej rozmowy D. S., podszywając się pod R. G. (1), a także (...) zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). Na podstawie tejże umowy oskarżony nabył w systemie ratalnym telefon komórkowy marki X. (...) (...) o rzeczywistej wartości 2159 złotych.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k. 318</p> <p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116</p> <p>Dane z Grupy I. k. 40</p> <p>Notatka urzędowa k. 42,47,83,142</p> <p>Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141</p> <p>Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		
<p>Jeszcze tego samego dnia D. S. ponownie przeprowadził rozmowę telefoniczną z konsultantem (...) S.A. Podczas tej rozmowy D. S. ponownie wprowadził w błąd swojego interlokutora odnośnie danych osobowych, podszywając się pod R. G. (1), a także odnośnie zamiaru oraz możliwości zawartej wówczas umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr nr (...) Na podstawie tejże umowy oskarżony</p>	<p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116</p> <p>Dane z Grupy I. k. 40</p> <p>Notatka urzędowa k. 42,47,83,142</p> <p>Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141</p>		

<p>nabył w systemie ratelnym telefon komórkowy marki X. (...)(...) o rzeczywistej wartości 3229 złotych.</p>	<p>Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		
<p>O. Polska wywiązała się z tychże umów i jeszcze tego samego dnia wysłała przedmiotowy telefon komórkowy do obranego przez oskarżonego adresu jakim był paczkomat (...) położony w N. przy ulicy (...). D. S. następnie w dniu 30 lipca 2021 roku odebrał z paczkomatu przedmiotowe urządzenia, a następnie je aktywował oraz przez krótki czas z nich korzystał, a następnie sprzedał je przypadkowym osobom, celem uzyskania za nie środków pieniężnych.</p>	<p>Dowody: Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k. 318 Zeznania świadka K. N. k. 28-29 Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11 Informacja z (...) sp. z o.o. k. 54-55, 122-123</p>		
<p>Niedługo potem oskarżony D. S. wciąż działając w wykonaniu wcześniej powziętego zamiaru, a to 4 sierpnia 2021 roku, ponownie za pośrednictwem rozmowy telefonicznej, wprowadzając swojego rozmówce w błąd odnośnie danych osobowych, a także możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciąganego zobowiązania, zawarł z (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Na podstawie tejże umowy oskarżony nabył w systemie ratelnym telefon komórkowy marki i. (...)GB 5 G Biały</p>	<p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29 Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116 Dane z Grupy I. k. 40 Notatka urzędowa k. 42,47,83,142 Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141 Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		

<p>o rzeczywistej wartości 3609 złotych, a także słuchawki (...). LAD. o wartości 1419 złotych. Jednocześnie w trakcie zawierania tej umowy D. S. aby uwiarygodnić się w oczach swojego kontrahenta wpłacił 1 ratę za te sprzęty w wysokości 121,77 złotych.</p>			
<p>Jeszcze tego samego dnia D. S. ponownie przeprowadził rozmowę telefoniczną z konsultantem (...) S.A. Podczas tej rozmowy D. S. ponownie wprowadził w błąd swojego rozmówcę – przedstawiciela (...) S.A. odnośnie danych osobowych, podszywając się pod R. G. (1), a także odnośnie zamiaru oraz możliwości zawartej wówczas umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr nr (...). Na podstawie tejże umowy oskarżony nabył w systemie ratalnym telefon komórkowy marki I. (...) (...) rzeczywistej wartości 4201 złotych</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k. 318</p> <p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116</p> <p>Dane z Grupy I. k. 40</p> <p>Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141</p> <p>Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		
<p>O. Polska wywiązała się z tychże umów i jeszcze tego samego dnia wysłała przedmiotowy telefon komórkowy do obranego przez oskarżonego adresu jakim był paczkomat (...) położony w N. przy ulicy (...). D. S. następnie w dniu 6 sierpnia 2021 roku odebrał z paczkomatu przedmiotowe urządzenia, a następnie je aktywował</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186</p> <p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z O. Polska k. 35,46,101,112,116</p>		

<p>oraz przez krótki czas z nich korzystał, a następnie sprzedał je przypadkowym osobom, celem uzyskania za nie środków pieniężnych.</p>	<p>Notatka urzędowa k. 42,47,83,142</p> <p>Informacja z (...) sp. z o.o. k. 54-55, 122-123</p>		
<p>Wszystkie te umowy zostały przez oskarżonego zaakceptowane elektronicznie poprzez utworzony wcześniej fikcyjny adres –e mail (...),</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186 ,k. 318</p> <p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p> <p>Dane z Grupy I. k. 40</p> <p>Notatka urzędowa k. 42,47,83,142</p> <p>Dane z (...) Sp. z o.o. k. 56-78, 93-99, 138-141</p> <p>Notatka urzędowa k. 87, 83-85, 100, 92, 113, 117-119</p>		
<p>W dniu 8 sierpnia 2021 roku przedstawiciele firmy (...) skontaktowali się telefonicznie z R. G. (1). W trakcie tej rozmowy R. G. (1) stanowczo zaprzeczył aby w tym czasie miał zawrzeć 4 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zarazem w tym dniu R. G. (1) pojawił się w salonie (...), gdzie złożył pisemne oświadczenie o niepodpisywaniu rzeczonych umów.</p>	<p>Zeznania świadka R. G. (1) k. 17-18, k. 50-51</p> <p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p>		
<p>Z uwagi na podejrzenie zawarcia tych 4 umów poprzez działanie przestępcze. O. Polska</p>	<p>Zeznania świadka K. N. k. 28-29</p>		

<p>w dniu 30 sierpnia 2021 roku wypowiedziała wszystkie zawarte przez D. S. umowy. Łącznie pokrzywdzona spółka na skutek wprowadzenia w błąd przez D. S. dokonała niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15055,16 złotych, na co składała się wartość wydanego sprzętu – 14495, 23 złotych oraz wartość wyłudzonych usług telekomunikacyjnych – 559,93 złotych.</p>	<p>Zawiadomienie O. Polska wraz z załącznikami k. 1-11</p>		
<p>D. S. w okresie od 17 maja 2017 roku do 17 czerwca 2017 roku oraz od 5 lutego 2018 roku do 19 grudnia 2019 roku odbywał karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, sygn. akt (...) W skład tej kary łącznej weszła między innymi kara jednostkowa 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w sprawie (...) za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Łącznie oskarżony D. S. w okresie całego swojego życia był skazany 7 wyrokami. Wszystkie te wyroki dotyczyły przestępstw przeciwko mieniu popełnianych przez D. S.. Wobec D. S. uprzednio stosowano karę nieizolacyjną w</p>	<p>Odpisy wyroków wraz z danymi odnośnie wykonania kary k. 155-156, 157-158, k. 199-200</p> <p>Dokumenty przedłożone przez D. S. na rozprawie k. 307-314</p> <p>Karta karna k. 245-248</p>		

<p>postaci kary ograniczenia wolności. Skazany rzezoną karę łączną roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności odbywał w okresie od czerwca 2020 roku do kwietnia 2022 roku. E. D. S. przypisanych czynów dopuścił się w czasie wykonywania kary ograniczenia wolności. Do dnia wydania wyroku oskarżony D. S. nie naprawił w żadnej części szkody wyrządzonej przypisanymi czynami.</p>			
<p>D. S. ma 30 lat. Oskarżony posiada wykształcenie średnie, pracując jako specjalista ds. marketingu. Na dzień zamknięcia przewodu sądowego D. S. posiadał zawartą umowę zlecenia z (...) na podstawie, której do obowiązków oskarżonego zalicza się pozyskiwanie klientów dla w/w przedsiębiorstwa. Umowa ta była zawarta na okres miesiąca. D. S. posiada wykształcenie średnie. Oskarżony jest kawalerem, nie mającym nikogo na swoim utrzymaniu. W chwili czynu D. S. miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony w ostatnim czasie cierpiał na zapalenie stawów kończyn dolnych, które to schorzenie uniemożliwiało D. S. normalne funkcjonowanie, w tym</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 185-186, k. 318 w zakresie danych osobopoznawczych</p> <p>Opinia sądowo psychiatryczna k. 205-208</p> <p>Odpisy wyroków wraz z danymi odnośnie wykonania kary k. 155-156, 157-158, k. 199-200</p> <p>Dokumenty przedłożone przez D. S. na rozprawie k. 307-314</p> <p>Karta karna k. 245-248</p> <p>Zaświadczenie o stanie majątkowym k. 143</p> <p>Notatka o oskarżonym k. 152</p>		

<p>podejmowanie prac fizycznych. D. S. w ostatnim czasie poczynił kilka wpłat tytułem obowiązku naprawienia szkody dotyczących wciąż nieprawomocnych wyroków za występki oszustwa popełnione przez oskarżonego w zbliżonym czasie, co inkryminowane zdarzenia. D. S. nie posiada majątku w postaci nieruchomości czy wartościowych rzeczy ruchomych.</p>			
<p>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p>	<p>D. S. będąc słuchanym w charakterze podejrzanego w całości przyznał się do zarzucanego</p>	

mu występku, korzystając zarazem z prawa do odmowy składania zeznań. Natomiast na rozprawie głównej w dniu 10 lutego 2023 roku D. S. ponownie przyznał się w całości do zarzucanego mu przestępstwa. Oskarżony w tym czasie złożył także krótkie wyjaśnienia. W owych wyjaśnieniach D. S. przyjął za prawdziwe wszystkie ustalenia faktyczne powzięte przez organ prowadzący dochodzenie. Nadto D. S. wskazał, że przy tym przestępstwie wykorzystał dane pozyskane z miejsca swojego zatrudnienia. Dalej oskarżony potwierdził, że to on odebrał na terenie N. owe telefony, które po krótkim czasie spieniężył. D. S. podał zarazem, że motywem jego działania miała być chęć spłacenia wierzycieli, którzy pozostali z okresu jego uzależnienia od hazardu. Oskarżony potwierdził też, że w rozmowie telefonicznej podszył się pod R. G. (1). D. S. podkreślił także, że rozumie naganność swojego zachowania, wyrażając skruchę i deklarując chęć naprawienia szkody wyrządzonej tym przestępstwem. Sąd Rejonowy uznał wyjaśnienia złożone przez D. S. za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie. Owe dane

w całości korespondują ze zgromadzonym przez prowadzącego dochodzenie materiałem dowodowym. W szczególności oskarżony w żaden sposób nie kwestionował, że to on podszył się pod R. G. (1), a następnie wyłudził sprzęty elektroniczne. Owe depozycje w całości są zgodne z ujawnionymi na rozprawie dowodami w postaci danych teleinformatycznych pozyskanych w toku postępowania przygotowawczego. Zarazem oświadczenia D. S. odnośnie motywów jego działania, aczkolwiek nieweryfikowalne na podstawie zgromadzonych dowodów to jednak są zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, a także danymi uzyskanymi w toku badań psychiatrycznych oskarżonego. Stąd też Sąd Rejonowy w Nowym Sączu posiłkowo korzystał w trakcie rekonstrukcji stanu faktycznego w tej sprawie z depozycji złożonych przez D. S. w dniu 10 lutego 2023 roku. Zarazem podane przez oskarżonego w trakcie dochodzenia dane osobopoznawcze są zbieżne z dokumentami uzyskanymi w toku dochodzenia i również miały pewne znaczenie dla dokonanych w tej sprawie ustaleń faktycznych.

zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego przez świadka K. N.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego przez świadka K. N.. Świadek ten jest osobą zupełnie obcą dla oskarżonego, który o przedmiotowej sprawie dowiedział się w wyniku wykonywania własnych obowiązków zawodowych. Co więcej świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem tych czynów, a jego zeznania ograniczały się w zasadzie do odtworzenia danych ujętych w dokumentacji wysłanej wraz z zawiadomieniem o możliwości popełnienia przestępstwa. Sąd Rejonowy zważył, że całość oświadczeń wiedzy tego świadka licuje z danymi wynikającymi z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Godzi się także dostrzec, że przedmiotowe depozycje w żadnym zakresie nie były kwestionowane przez oskarżonego i jego obrońcę. Podobnie należało wskazać, że zeznania te są jasne, spójne, logiczne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Fakt wykonania zobowiązania po stronie pokrzywdzonego wynika także z dokumentacji przesłanej przez spółkę (...). Zarazem charakter tych zeznań w połączeniu z brakiem ich kwestionowania przez

	<p>oskarżonego legł u podstaw wydania zarządzenia o zaniechaniu wezwania tego świadka na rozprawę w trybie art. 350a k.p.k. a następnie odczytaniu tych oświadczeń wiedzy na podstawie art. 391 § 1 k.p.k.</p>	
Zeznania R. G. (1)	<p>Podobnie brak było podstaw do kwestionowania depozycji złożonych przez świadka R. G. (1). Niemniej jednak zeznania te z uwagi na ich treść miały niewielką przydatność dla ustalenia stanu faktycznego w tej sprawie. W swoich oświadczeniach wiedzy R. G. (1) stanowczo zaprzeczył jakoby to on miał zawierać inkryminowane umowy. Zarazem świadek ten nie miał żadnej wiedzy odnośnie sprawstwa oskarżonego, które przecież zostało wykazane na podstawie danych teleinformatycznych. Zarazem Sąd Rejonowy analizując ową relację nie wykrył w niej jakiegokolwiek sprzeczności, czy to o charakterze wewnętrznym czy zewnętrznym. Zeznania te zresztą korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, który przedstawił w jakich okolicznościach pozyskał dane osobowe R. G. (1). Należało także mieć na uwadze, że świadek ten jest osobą obcą dla sprawcy, nie mającą</p>	

	<p>żadnego interesu w jego pomawianiu. Zeznania te cechuje również jasność, spójność. Toteż owe depozycje zostały uznane za wiarygodne, jakkolwiek ich przydatność w odtworzeniu stanu faktycznego była niewielka, stąd też zaniechano wezwania tego świadka na rozprawę, a owe oświadczenia wiedzy odczytano w trybie art. 350a k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 k.p.k.</p>	
<p>opinia biegłych psychiatrów K. Z. oraz A. W.</p>	<p>W ocenie Sądu Rejonowego w pełni przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie była opinia biegłych psychiatrów K. Z. oraz A. W.. Biegli ci w sposób kompletny odpowiedzieli na zadane im przez organ procesowy pytania dotyczące zdrowia psychicznego oskarżonego D. S. w chwili czynu jak i jego zdolności do udziału w niniejszym procesie karnym. Jednocześnie w toku tego procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca kompetencje biegłych do sporządzania tego rodzaju dokumentów procesowych jak również brak było podstaw do powzięcia wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie. Sąd nie ma także zastrzeżeń odnośnie obranej przez biegłych metodologii badań oraz zgodności opracowanych</p>	

przez nich wniosków końcowych z wynikami badania ambulatoryjnego. Opinia ta odpowiada jednocześnie wymogom określonym w sposób negatywny w art. 201 k.p.k. Biegli ci odpowiedzieli w sposób pełny na wszystkie pytania organu procesowego. Co więcej wnioski końcowe tej opinii odpowiadają wynikom przeprowadzonego przez biegłych badania. W opinii tej brak jest także jakichkolwiek dyskwalifikujących ją sprzeczności. Do tego sposobu dojścia do wniosków końcowych został przedstawiony językiem zrozumiałym dla osób nie posiadających wiedzy specjalnej z zakresu psychiatrii. Warto podkreślić, że biegli wydając opinie dysponowali wiedzą odnośnie terapii uzależnień podjętej przez oskarżonego w związku z jego problemami z grami hazardowymi. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej związanej ze zdrowiem psychicznym oskarżonego oparł się w pełni na opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy K. Z. oraz A. W... Zarazem należy wskazać, że obrońca oskarżonego wnosil o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. Niemniej jednak wniosek

	<p>ten nie był w żadnym stopniu umotywowany. obrońca nie zwrócił uwagi na jakiegokolwiek uchybienia w pracy biegłych. Natomiast samo niezadowolenie strony z brzmienia opinii nie może prowadzić do konieczności powołania nowych biegłych.</p>	
<p>załączniki do zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa, dane uzyskane od operatorów telekomunikacyjnych w tym inkryminowane umowy, notatki urzędowe, dane z grupy I., dane od spółki impost, zaświadczenie o stanie majątkowym, odpisy wyroków, dane odnośnie wykonania kary pozbawienia wolności, notatka o oskarżonym</p>	<p>Natomiast jako wiarygodne należało uznać inne dowody wnioskowane do przeprowadzenia na rozprawie głównej tj. załączniki do zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa, dane uzyskane od operatorów telekomunikacyjnych w tym inkryminowane umowy, notatki urzędowe, dane z grupy I., dane od spółki impost, zaświadczenie o stanie majątkowym, odpisy wyroków, dane odnośnie wykonania kary pozbawienia wolności, notatka o oskarżonym</p> <p>Przedmiotowe dowody w realiach niniejszej sprawy nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Co więcej pochodziły one od osób w żaden sposób nie związany z D. S.. Dalej także dokumenty przekazane przez samego oskarżonego nie budzą wątpliwości, jednakowoż ich przydatność jest ograniczona tylko w zakresie ustalenia aktualnych właściwości</p>	

	i warunków osobistych oskarżonego Wskazać też należy, że przedmiotowe dokumenty wnioskowane do odczytania na rozprawie zostały sporządzone we właściwej formie i przez uprawnione do tego osoby. Stąd też Sąd Rejonowy odtworzył stan faktyczny w tej sprawie również na podstawie wyżej wskazanych dowodów.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	D. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
D. S. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 28			

lipca 2021 roku do dnia 4 sierpnia 2021 roku w bliżej nieokreślonym miejscu, za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej oraz kanałów elektronicznej komunikacji internetowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd przedstawiciela operatora sieci (...) Spółka Akcyjna, poprzez zawarcie umowy w systemie ratalnym o świadczenie usług (...) wykorzystując dane firmy (...) H.U. (...) na podstawie której doszło do aktywacji kart SIM: numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobilne (...) (...) DS. o rzeczywistej wartości 3229 złotych, numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie (...) (...) DS. o rzeczywistej wartości 2159 złotych, numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie mobile (...) (...) rzeczywistej wartości 4201 złotych, numeru abonenckiego (...), do której zakupił w promocyjnej cenie urządzenie marki I. (...) GB 5G Biały o rzeczywistej wartości 3609 złotych opłacając pierwszą ratę w kwocie 121,77 złotych oraz SŁUCH. AIRPOds

PRO ZET. LAD o nr seryjnym (...) o rzeczywistej wartości 1419 złotych doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Spółka Akcyjna powodując straty z tytułu świadczonych usług w łącznej kwocie 559,93 złotych oraz z tytułu wydanych urzędzeń w łącznej kwocie 14495,23 złotych na szkodę (...) Spółka Akcyjna, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. przedmiotowego występkę dopuszcza się ten kto celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Nie ulega żadnym wątpliwości, iż omawiany czyn zabroniony jest typem powszechnym tj. takim, do którego popełnienia zdalny jest nieograniczone krąg podmiotów zdolnych do odpowiedzialności karnej. Podobnie bezsporne w doktrynie

prawa karnego jest stwierdzenie, iż ów czyn zabroniony jest typem skutkowym, który materializuje się w poczynieniu przez pokrzywdzonego niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Co szczególnie istotne zwraca się uwagę, iż jest to typ konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo tym samym z owej niekorzystności rozporządzenia mieniem nie musi wynikać bezpośrednio szkoda dla podmiotu nim rozporządzającego. Niemniej przedmiotowa niekorzystność należy rozumieć w sposób obiektywny jako powzięcie czynności choćby pośrednio niekorzystnej dla pokrzywdzonego. W orzecznictwie ten stan obrazuje się chociażby przykładami sytuacji, kiedy pokrzywdzony na skutek wprowadzenia w błąd udziela pożyczki osobie znacznie mniej majątej aniżeli przedstawia się jego kontrahent. W takim przypadku dla zrealizowania owego znamienia przedmiotowego nie jest istotne czy pożyczka zostanie spłacona i w jakim terminie, lecz sam fakt owej niekorzystności wiąże się z udzieleniem świadczenia pieniężnego o bardziej ryzykownym charakterze, czego pożyczający nie

wiedział w chwili rozporządzenia mieniem. Ważne jest natomiast ażeby owa okoliczność będąca przedmiotem błędu/niemożności pojęcia przedsiębranego działania miała relewantne znaczenie dla powzięcia owej decyzji w przedmiocie rozporządzenia mieniem. Natomiast jako rozporządzenie mieniem należy rozumieć jako wydanie dyspozycji o charakterze majątkowym prowadzącej do przejścia określonych składników mienia do dyspozycji innej osoby. Na gruncie przedmiotowego przepisu nie jest istotne czy osoba rozporządzająca mieniem na skutek inkryminowanego oddziaływania sprawcy dysponowała mieniem własnym czy też cudzym. Ustawodawca w art. 286 § 1 k.k. przewidział trzy równoważne prawno karnie formy doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego. Mianowicie jako zachowanie realizujące przedmiotowy występki należy rozumieć wprowadzenie w pokrzywdzonego w błąd tj. sytuacje kiedy to sprawca kreuje w osobie dysponującej mieniem fałszywy obraz rzeczywistości, który ma znaczenia dla powzięcia decyzji o charakterze

finansowym. Drugim równoprawnym sposobem realizacji znamion oszustwa jest wyzyskanie błędu tj. sytuacja kiedy to sprawca wykorzystuje fakt, iż dysponent mienia z jakichkolwiek przyczyn niewłaściwie pojmując istnienie okoliczności istotnej dla rozporządzenia mieniem, a sprawca o tym wie i nie robi nic w kierunku tego, ażeby owo niewłaściwe pojmowanie rzeczywistości zmienić, co więcej korzysta z tego błędnego stanu świadomości przedmiotu czynności wykonawczej. Ostatnim sposobem realizacji czynności wykonawczej jest wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania jako desygnat tego pojęcia należy rozumieć zachowania kiedy sprawca doprowadza do niekorzystnego rozporządzenia mieniem podmiot, który w danej chwili nie jest w stanie zrozumieć/odczytać charakteru podejmowanej czynności. Owa niemożność może być o charakterze stałym bądź też czasowym. Może ona wynikać zarówno z zaburzeń psychicznych rozporządzającego mieniem, jego upośledzenia umysłowego czy też chociażby co szczególnie istotne w tej sprawie z wady wzroku, która

uniemożliwia odczytanie przedłożonego przez sprawcę tekstu. Natomiast z uwagi na określenie, iż sprawca winien działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedmiotowego występku można dopuścić się tylko i wyłącznie w ściśle określonym zamiarze bezpośrednim tj. tzw. zamiarze kierunkowym. Nie jest natomiast istotne dla czyją korzyść będzie działał sprawca. Tym samym jako wypełniające znamiona tego występku należy ocenić zachowanie sprawcy, który nie miał na celu osiągnięcie korzyści majątkowej dla siebie, lecz osiągnięcia przysporzenia finansowego przez inną osobę, choćby nie zdającą sobie sprawę z okoliczności przedmiotowego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego.

Natomiast zgodnie z art. 12 § 1 k.k. za jeden czyn odpowiada sprawca, który działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dopuszcza się kilku czynów (w rozumieniu ontologicznym) w krótkich odstępach czasu. W tym miejscu należy nadmienić, że poprzez krótkie okresy czasu w orzecznictwie uznaje się zdarzenia dzielące od siebie kilka, kilkanaście dni. Należy zarazem pamiętać, że dla istnienia warunków czynu ciągłego niezbędne

jest działanie sprawcy w warunkach z góry powziętego zamiaru, która to okoliczność także powinna być przedmiotem dowodzenia w procesie.

Jednocześnie przesłanki tzw. recydywy zwykłej ustawodawca określił w art. 64 § 1 k.k. Według tego przepisu przestępstwo popełnione jest w warunkach recydywy, jeśli sprawca był karany uprzednio za umyślne przestępstwo podobne na karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności i czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności.

Przekładając owe sformułowania natury teoretycznej na okoliczności niniejszej sprawy należało uznać, że działanie oskarżonego wypełniło znamiona przedmiotowe i podmiotowe zarzucanego mu występku. Mianowicie D. S. zarówno dwukrotnie 28 lipca 2021 roku jak i 4 sierpnia 2021 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (wolnego przysporzenia po jego stronie) wprowadził (...) SA w błąd co do swojej tożsamości. Jednocześnie podanie pokrzywdzonemu nie swoich danych osobowych D. S. wykazał, że nie miał on zamiaru ani możliwości wywiązać

się z owych kontraktów. Zarazem na skutek owego wprowadzenia w błąd przedstawiciel pokrzywdzonego zawarł z nim umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, których jednym z elementów było wydanie urządzeń elektronicznych. Oczywistym jest również sformułowanie, że D. S. działał w zamiarze kierunkowym – osiągnięcia korzyści majątkowej. Fakt ten wysłowił zresztą sam oskarżony wskazując, iż motywem jego działania było pozyskanie nadmiarowej gotówki, która miała posłużyć mu spłacie poprzednich wierzycieli. Nie budzi nadto wątpliwości, że owo rozporządzenie mieniem było dla pokrzywdzonego rozporządzeniem skrajnie niekorzystnym. Stąd też należało ocenić, że zachowanie to wypełniło znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. Jednocześnie biorąc pod uwagę ogół zebranych w sprawie dowodów, w tym wyjaśnień samego oskarżonego, który przyznał ze działań z góry powziętym zamiarem, należało ocenić że 4 pojedyncze – w rozumieniu ontologicznym czyny, popełnione w krótkich odstępach czasu (7 dni) w rozumieniu prawa karnego stanowiły jeden czyn zabroniony, zgodnie

z dyspozycją art. 12 § 1 k.k. Zgodzić się trzeba było z oskarżycielem publicznym, ze zachowanie to zostało popełnione w warunkach recydywy zwykłej, określonej w art. 64 § 1 k.k. W tym zakresie należy wskazać, iż D. S. w grudniu 2019 roku, a więc na półtorej roku przed popełnieniem inkryminowanego czynu odbył w całości karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, w skład której weszły kary jednostkowe co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, za podobne przestępstwa umyślne, w tym kara 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo oszustwa przypisane przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w sprawie (...). Zatem czyn oskarżonego wypełnił znamiona występku opisanego w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie mógł zakwalifikować tego czynu jako wypełniającego zarazem znamiona przestępstwa z art. 190a § 2 k.k. z uwagi na brak działania w zamiarze wyrządzenia R. G. (1) szkody majątkowej. Brak jest bowiem dowodu, aby D. S. działał w takim celu. Przeciwnie sytuacja majątkowa R. G. (1) była mu obojętna. E. można

wskazać, że D. S. w tym zakresie działał zaledwie w zamiarze wynikowym, co w chwili czynu nie było przestępstwa (relevantna zmiana ustawy karnej w tym zakresie wejdzie dopiero 15 października 2023 roku)

Wobec stwierdzenia, iż zachowanie D. S. wypełniło znamiona przedmiotowe i podmiotowe czynu zabronionego pod groźbą kary konieczne było ustalenie stopnia społecznej szkodliwości tego rodzaju zachowania pod kątem materialnej definicji przestępstwa zawartej w art. 1 § 2 k.k. Równocześnie ustalenie stopnia społecznej szkodliwości tego czynu było niezbędne do rozważenia czy ów czyn D. S. stanowił wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 286 § 3 k.k., gdzie w orzecznictwie sądów powszechnych wskazuje się, że za przyjęciem tego rodzaju wypadku może wskazywać niższy od typowego stopień społecznej szkodliwości danego czynu. Natomiast kwantyfikatory stopnia społecznej szkodliwości zostały przez ustawodawcę wymienione w art. 115 § 2 k.k. Zgodnie z tym przepisem przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego

dobrych, rozmiarów wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy stwierdził, iż zachowanie oskarżonego było społecznie szkodliwe w stopniu znacznym. Za tego rodzaju konstatacją przemawiały następujące okoliczności :a) oskarżony D. S. swoim działaniem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie ponad 15000 złotych, a więc około 3 krotności ówczesnego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw. Zatem kwota ta była kwotą istotną, stanowiącą znaczące przysporzenie majątkowe po stronie oskarżonego. W ocenie Sądu irrelevantne znaczenie dla określenia stopnia społecznej szkodliwości tego czynu ma fakt, że pokrzywdzona spółka posiada znaczny majątek., b)oskarżony działał w warunkach czynu ciągłego, a więc działał z premedytacją, a jego zachowania nie można poczytać jako chwilę słabości, jednostkowy wybryk,

lecz jako przemyślane działanie prowadzące do obranego przez siebie celu, c) oskarżony tym czynem dopuścił się kradzieży tożsamości R. G. (1) naruszając przez to dodatkowe dobro prawne w postaci wolności. Tym samym należało stwierdzić, że czyn oskarżonego był karygodny w rozumieniu art. 1 § 2 k.k. Zarazem jeszcze ów wysoki znaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu był połączony z okolicznościami natury przedmiotowej w postaci uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu – co skutkowało winno większą internalizacją normy sankcjonowanej, co sprawia że w ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie nie sposób było zakwalifikować zachowania D. S. jako wypadku mniejszej wagi.

Sąd Rejonowy stwierdził także, iż czyn oskarżonego D. S. był zawiniony w świetle wymogów normatywnej teorii winy. W tym zakresie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż oskarżony jest osobą dorosłą, doskonale zdającą sobie sprawę z prawnokarnej ochrony mienia. Co więcej owa norma sankcjonowana powinna być w sposób szczególny zinternalizowana z uwagi na jego uprzednie

skazania za przestępstwa z rozdziału XXXV kodeksu karnego. Na dodatek jak wynika z opinii biegłych lekarzy psychiatrów w przedmiotowej sprawie nie doszło do wypełnienia hipotezy zawartej w art. 31 k.k. Nadto brak w tej sprawie jakichkolwiek okoliczności faktycznych limitujących poziom zawinienia D. S. takich jak stan wyższej konieczności czy anormalna sytuacja motywacyjna. Tego rodzaju anormalną sytuacją motywacyjną nie może być przecież uznana zła sytuacja majątkowa oskarżonego, albowiem jest to powszechna przyczyna wejścia na drogę przestępstwa, nie zmniejszająca stopnia zawinienia w sposób ponadstandardowy. Stąd też Sąd Rejonowy stwierdził, iż w realiach tego procesu istnieje możliwość postawienia oskarżonemu relewantnego zarzutu braku posłuchu dla normy sankcjonowanej. Jednocześnie poziom owego zawinienia należy określić jako wysoki.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd Rejonowy uznał D. S. za winnego czynu zakwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Równocześnie z uwagi na wielokrotnie artykułowaną w orzecznictwie Sądu

<p>Najwyższego powinnośc dokładnego określenia podstaw recydywy, Sąd Rejonowy zmodyfikował w tym zakresie opis czynu zaproponowany w skardze oskarżycielskiej.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S.	I	I	<p>Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. . Co więcej na skutek umieszczenia w kodeksie karnym art. 37 a k.k. owo zagrożenie zostało w sposób automatyczny rozszerzone na karę ograniczenia wolności oraz grzywnę. W realiach niniejszej sprawy trzeba zwrócić uwagę, że ze względu na treść art. 57b k.k. kara wymierzona D. S. musiała wykraczać powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Nadto górna granica grożącej oskarżonemu kary, również na podstawie tego przepisu wynosiła 16 lat pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary należało wziąć pod uwagę również fakt popełnienia tego przestępstwa w warunkach recydywy kryminologicznej. W tym miejscu należy przypomnieć, iż dyrektywy sądowego wymiaru kary zostały określone w art. 53 k.k. Zgodnie</p>

z tym przepisem sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania

dyrektywa, o której mowa w art. 58 k.k., albowiem ustawowe zagrożenie karą przekracza wymiar 5 lat pozbawienia wolności. Zarazem należy podkreślić, że z uwagi na brzmienie art. 57b k.k. w doktrynie prawa karnego sporne jest czy kara wymierzona w tej sprawie D. S. mogła być karą wolnościową orzeczoną w oparciu o art. 37a § 1 k.k. Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że art. 57b k.k. nie wyłącza zastosowania tej instytucji. Argumentem za takim stanowiskiem jest treść art. 37a §2 k.k., który to przepis statuuje negatywne przesłanki orzeczenia kary wolnościowej, a w wymienionych w tym przepisie przypadkach brak jest odwołania do art. 57b k.k. Podobnie sama możliwość popełnienia przestępstwa w warunkach recydywy również nie tworzy apriori przesłanki negatywnej zastosowania tego dobrodziejstwa. Takimi przypadkami jest jedynie popełnienie występku o charakterze terrorystycznym czy w grupie zorganizowanej. Niemniej jednak charakterystyka osoby sprawcy w ocenie Sądu Rejonowego dezawuuje możliwość orzeczenia kary wolnościowej. Mianowicie oskarżony D. S. jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa oszustwa.

Co więcej kilkakrotnie była stosowana wobec niego kara ograniczenia wolności. Zatem należy ocenić, że ten rodzaj oddziaływania penalnego okazał się bezskuteczny wobec sprawcy. Najlepszym przykładem potwierdzającym to stwierdzenie jest fakt, że D. S. inkryminowanego czynu dopuścił się w trakcie wykonywania kary ograniczenia wolności. Nie sposób jest więc argumentować, że kara ta będzie adekwatnym środkiem reakcji karnej, mogącej chociażby realizować dyrektywy prewencji indywidualnej. Należy również zwrócić uwagę, że D. S. nie wyciągnął żadnych wniosków z swoich poprzednich skazań, kiedy działał wykorzystując podobny modus operandi. Nadto warto podkreślić podnoszony w pismach procesowych oskarżonego jego zły stan zdrowia, który także mógłby stanowić istotną przeszkodę w wykonaniu kary ograniczenia wolności. Kolejno warto wziąć pod uwagę okoliczności przedmiotowe przypisanego występku, kiedy to D. S. dokonując kradzieży tożsamości dopuścił się oszustwa na kwotę ponad 15000 złotych, co wpływa katalizująco na stopień społecznej szkodliwości tego czynu. W realiach niniejszej sprawy nie

zachodzą żadne szczególne przesłanki zmniejszające stopień winy oskarżonego. W ocenie Sądu nie sposób jest przedkładać nadmiernej wagi do podjęcia przez oskarżonego legalnego zatrudnienia. W tym aspekcie należy nadmienić, że rzeczona umowa była zawarta na okres miesiąca. Ponadto w chwili czynu jak wynika z wyjaśnień oskarżonego również pozostawał on zatrudniony, co nie wpłynęło na podjęcie przez niego decyzji o złamaniu normy sankcjonowanej. Nadto w ocenie Sądu Rejonowego poprzestanie w realiach tego procesu na karze wolnościowej rażąco naruszyłoby dyrektywy prewencji generalnej, tworząc przeświadczenie swoistej bezkarności dla niepoprawnego sprawcy, który zostaje skazany już co najmniej (wobec szeregu powoływanych przez D. S. nieprawomocnych skazań) 7 raz za tego samego rodzaju przestępstwo. Biorąc to pod uwagę Sąd Rejonowy był zobligowany wymierzyć D. S. karę pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy. Tak niski wymiar kary zasadniczej powiązany jest z brakiem potrzeby dłuższego wykluczenia oskarżonego ze społeczeństwa w realizacji funkcji eliminacyjnej prawa karnego. Nadto

			<p>kara winna być odbiciem społecznej szkodliwości danego przestępstwa, które w ocenie Sądu nie zasługuje na surowsze piętnowanie, podkreślając zarazem, że Sąd w tym postępowaniu nie rozliczał ogółu kryminalnej działalności D. S., lecz tylko jedno zarzucone skargą oskarżycielską przestępstwo. Toteż mając to wszystko na uwadze Sąd Rejonowy w punkcie I uzasadnianego wyroku wymierzył D. S. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
D. S.	II	I	<p>Nie uległo natomiast wątpliwości, iż D. S. przypisanym tym wyrokiem przestępstwem w sposób bezpośredni wyrządził pokrzywdzonej spółce (...) S.A szkodę majątkową. Przez to oraz z uwagi na relewantny w tym zakresie wniosek pokrzywdzonego i oskarżyciela publicznego, zgodnie z art. 46 § 1 k.k. konieczne było wyrzeczenie o środka kompensacyjnym w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Podstawą odpowiedzialności cywilno prawnej oskarżonego był art. 415 k.c. Odnosząc się natomiast do wysokości poniesionej szkody należy stwierdzić, iż była ona równa</p>

rzeczywistej wartości wydanych oskarżonemu urządzeń elektronicznych, a także wyłudzonych usług telekomunikacyjnych w trakcie aktywności wydanych wówczas kart sim. Sąd Rejonowy uwzględnił w tym zakresie także opłacenie przez D. S. w dniu 4 sierpnia 2021 roku jednej raty płatności za urządzenia marki I.. W związku z powyższym na dzień wydania wyroku pozostała szkoda do naprawienia wyrażała się w kwocie 15055,16 złotych, gdyż do dnia rozprawy D. S. nie zwrócił O. Polska jakiegokolwiek sumy pieniężnej, a jedynie deklarował takową chęć. Zarazem należy zwrócić uwagę, że Sąd Rejonowy badał istnienie szkody po stronie wierzyciela i z informacji udzielonej przez pokrzywdzoną spółkę wynikał brak sprzedaży rzeczonyj wierzytelności jak również brak wystąpienia w tym zakresie na drogę postępowania cywilnego. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w punkcie II wyroku obciążył oskarżonego D. S. obowiązkiem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A z siedzibą w W. kwoty 15055,15 złotych.

Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	<p>Natomiast z uwagi na złożenie przez obrońcę oskarżonego D. S. adwokata S. B. oświadczenia o braku opłacenia przez oskarżonego udzielonej mu pomocy prawnej Sąd Rejonowy przyznał obrońcy oskarżonemu stosowne wynagrodzenie. Przy określeniu tego wynagrodzenia Sąd Rejonowy orzekał w</p>		

oparciu o stawki wymienione w rozporządzeniu o opłatach za czynności adwokatów przyjmując w pełni argumentację wyrażoną w wyroku TK z 23.4.2020 r SK 66/19 czy postanowieniu SN z 7.1.2021 r., I CSK 598/20. W tym zakresie należy wskazać, że rzeczony obrońca reprezentował D. S. tylko na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż Trybunał Konstytucyjny zakwestionował jedynie wysokość stawek zawartych w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu, koniecznym było powiększenie przyznanego obrońcy wynagrodzenia o stawkę podatku VAT wynoszącego 23%. Dlatego też w punkcie III wyroku Sąd przyznał obrońcy oskarżonego adwokatowi S. B. kwotę 1033,20 złotych tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. S. z urzędu w postępowaniu jurysdykcyjnym.

IV

Mając na uwadze złą sytuację materialną oskarżonego, a także ekspektatywe odbycia kary pozbawienia wolności Sąd Rejonowy uznał za

zasadne jedynie częściowe obciążenie D. S. kosztami procesu, a to w odniesieniu do opłaty będącej odpowiednikiem wymierzonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności.

Podpis